

dan tror jeg ikke bliver vedtaget, uden at der er en rimelig Grund til Nedlæggelse. Selvfølgelig kan der være Tilfælde, hvor der er Grund til Nedlæggelse; og jeg skulde tage meget fejl, om ikke de ærede Medlemmer, maaske ogsaa det ærede Medlem Hr. Jacob Christensen, har været ude for saadanne Tilfælde, hvor man, fordi Lødderne ligger spredt, og Forholdene er saadan og saadan, maa anbefale, at Nedlæggelse eller Sammenlægning finder Sted. Man kan ikke sige, at en saadan altid vil være forkastelig. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det kunde være rart at faa at vide, hvor mange Tilfælde der foreligger. Jeg tror ikke, at det er ret mange. Jeg vil ikke angribe den tidligere Landbrugsminister, som har Ansvaret i det Spørgsmaal, jeg tror ikke, at han har strakt sig videre, end han fuldt ud har kunnet forsvare.

Det er rigtigt, at Jordspørgsmaalet er et af de vigtigste Spørgsmaal, der er fremme i Tiden, Kravet om de selvstændige Hjem er saare berettiget. Det ærede Medlem Hr. Rode havde i sin Tale forleden Dag i Virkeligheden kun een Ting, han fordrede, de Ord, der som Regel lyder fra radikal Side i disse Dage: Kravet om Ekspropriation. Vi fra vor Side mener, at det ikke i første Række er det, det kommer an paa; det er egentlig ikke Jord, der mangler. Det Krav, som de unge, der ønsker at sætte Foden under eget Bord paa Landet, fremfører, er ikke Kravet om Ekspropriation, men om noget ganske andet. Jorden vil sikkert let kunne skaffes, i Særdeleshed, hvis man udelader Bestemmelsen om Ekspropriation, og det mener jeg, der er nogen Grund til at overveje at gøre. Nej, det er Penge til Bygningerne, der kræves. Det er Kravet derom, der har lydt fra Vestjylland i den Beslutning, der er taget af de samvirkende Landbo- og Husmandsforeninger og Sogneraadforeningerne. Det er det Krav, der har lydt fra Nordjyllands Udstykningsforening i Hjørring Amt og i Aalborg Amt, og jeg vil anbefale, at man overvejer, om det ikke var muligt, indenfor Statens finansielle Evner, at indødekomme dette Krav i nogen Grad.

Jeg skal med Formandens Tilladelse oplæse en Resolution, der er vedtaget af Udstykningsforeningen i Hjørring Amt om det Spørgsmaal. Den lyder saaledes: „Vi opfordrer herved Regering og Rigsdag til at ændre Loven om Udlaan af Stats-Laanefonden derhen, at der i de udstykkede Parceller, efter at der er stiftet et Laan i et Pengeinstitut saa stort, som Jordens Værdi i Handel og Vandel er, at yde af Stats-Laane-

fonden et Byggelaan paa ikke over 10 000 Kr., dog ikke over $\frac{9}{10}$ af, hvad Bygningerne har kostet at opføre.“ Man vil se, at der stilles et beskedent Krav om en Sum, der er mindre end den, vi forudsatte ved de andre Jordlove. Jeg vil antage, at Udstykningsforeningerne, — som i Nordjylland har arbejdet særdeles godt, hvad de vist ikke har alle Vegne — foretager det fornødne adskilligt billigere end Staten. Vi har f. Eks. set deroppe, at man har købt Gaarde og inden Nedlæggelsen selv har forarbejdet Langhalm til at tække med, og at man har leveret Kørsel til det nye Hjem, selv udført Arbejdet og skaffet en hel Del af Materialet. Derfor vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage ogsaa disse Krav med ind under Overvejelserne om, hvordan vi kommer i Gang med at bygge selvstændige Husmandsbrug ud over Landet.

Det er min Mening, at det, selv om Tiderne i Danmark for Øjeblikket er vanskelige for Husmandsbrug, er forsvarligt at tilraade Ungdommen at tage fat paa at oprette saadanne Brug. De, som virkelig er dygtige — men det forlanges, vel at mærke —, vil til Trods for de Tider, vi lever i, kunne skabe sig en nogenlunde økonomisk betrygget Eksistens. Men jeg kan ikke nægte mig at sige til Slutning, at den Arbejdstid, disse unge Mennesker faar, hvis de vil sikre deres Fremtid, ikke bliver en Normalarbejdsdag, hverken for Manden eller Konen. Derfor hævder jeg, at man ikke, som det ærede Medlem Hr. Rode vil, kan fastslaa, at det næsten er Helligbrøde at røre ved Normalarbejdsdagen, naar man samtidig ønsker at gennemføre Love, som forudsætter en Arbejdsdag, der har en ganske anden Længde end Normalarbejdsdagen.

Johannes Lou: Der er til Krigsministeriet indsendt et Andragende fra den militære Husholdningsøkonomi om, at de 24 Økonomaer, som har været ansatte gennem Krigsaarene, og som har gjort en uhyre fortjenstfuld Gerning under Krigen, maa faa deres Forhold ordnet i Lighed med Forholdene for de øvrige Tjenestemænd, maa blive ligestillet med andre Tjenestemænd, saaledes at de kan faa Pension. Jeg henstiller til den højtærede Forsvarsminister at søge at fremme dette Andragende, saaledes at det maa lykkes.

Den foregaende ærede Taler (Lillelund) ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich talte om forskellige Husholdningsspørgsmaal, og jeg skal da ogsaa minde